

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3215/2024. (VI. 13.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.V.39.059/2024/4. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó egyesület jogi képviselője (dr. Forgó Bálint Tamás ügyvéd) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a és a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. § (1) bekezdése alapján.
- [2] Az indítványozó által kifogásolt, megtámadott döntés a következő.
- [3] A Kúria 2024. május 16-án meghozott Kúria Kvk.V.39.059/2024/4. számú végzésével a Fővárosi Választási Bizottság 109/2024. (V. 10.) FVB számú határozatát megváltoztatta és a Budapest XIV. kerület Helyi Választási Bizottság 97/2024. (V. 06.) számú határozatát helybenhagyta.
- [4] Az alkotmányjogi panaszban kifogásolt ügy a következő.
- [5] 1.1. A Budapest XIV. kerület 6. számú egyéni választókerületben a helyi önkormányzati képviselők 2024. évi választásán jelöltként indulni szándékozó választópolgár első alkalommal a Demokratikus Koalíció, a Momentum Mozgalom (a továbbiakban: első jelölő szervezetek) közös jelölése alapján igényelt ajánlóíveket, amelyet a Budapest XIV. kerületi Helyi Választási Iroda (a továbbiakban: HVI) 2024. április 19-én kiadott. Az érintett jelölt nevére kiállított 15 darab ajánlóívet 2024. április 24. napján az első jelölő szervezetek képviselője a HVI részére visszaadta, az ajánlások ellenőrzését nem kérte. Az ajánlóívek visszaadásával egyidejűleg benyújtott írásbeli nyilatkozatában az érintett jelölt előadta, hogy az első jelölő szervezetek ajánlóíveit azzal a szándékkal kívánja visszaadni, hogy „ebben a formában nem kíván ajánlásokat gyűjteni”. Még ugyanezen a napon, ugyanazon Budapest XIV. kerület 6. számú egyéni választókerületben, a Demokratikus Koalíció, a Momentum Mozgalom, a Párbeszéd-a Zöldek Pártja, és a Magyar Liberális Párt-Liberálisok (a továbbiakban: jelölő szervezetek, vagy második jelölő szervezetek) mint jelölő szervezetek közös jelöltjeként indulni szándékozó érintett jelölt nevére kiállítottak 15 darab ajánlóívet, melyet a jelölő szervezetek képviselője átvett a HVI-től. A jelölő szervezetek képviselője az ajánlóívek leadásával kezdeményezte az érintett jelöltnek a közös jelölő szervezet Budapest XIV. kerület 6. számú egyéni választókerületi közös jelöltjeként történő nyilvántartásba vételét.
- [6] A Budapest XIV. kerület Helyi Választási Bizottság (a továbbiakban: HVB) megállapította, hogy a jelölt a törvényben támasztott követelményeknek megfelel, rendelkezik a jelöléshez szükséges számú érvényes ajánlással, ezért 97/2024. (V. 06.) számú határozatával (elsőfokú határozat) a második jelölő szervezetek közös jelöltjét nyilvántartásba vette.
- [7] 1.2. Az indítványozó (kérelmező) fellebbezésében kérte a határozat megváltoztatását, az érintett jelöltként való nyilvántartásba vételének a kettős jelölés tilalma miatt történő elutasítását. Az Övjt. és a Ve. több szabályára hivatkozva előadta továbbá, hogy a kettős jelölés tilalmának sérelme attól függetlenül fennáll, hogy az érintett a Ve. 137. § (1) bekezdésének megfelelően lemondott-e vagy sem, továbbra is az első jelölő szervezetek közös jelöltje, ezért a nyilvántartásba vétele jogszerűtlen.
Az FVB 97/2024. (V. 6.) FVB számú határozatával a fellebbezést érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Megállapította, hogy a fellebbezés nem felel meg a Ve. 224. § (3) bekezdés a) pontjának, mert nem tartalmazza a Ve. 223. § (3) bekezdése szerinti alapját, így a Ve. 231. § (1) bekezdés d) pontja szerint azt érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani. A kettős jelölés tilalma tekintetében rögzítette, hogy a jogsértést nem az elsőfokú határozat valószínűsítette meg, hanem a HVI azon tevékenysége, amellyel az érintett számára kiadta a második jelöléséhez szükséges aláíró íveket. A jogorvoslati jog választási eljárásban érvényesülő szabályai kapcsán utalt az Alkotmánybíróság 24/1999. (VI. 30.) AB határozatában foglaltakra. Hangsúlyozta, hogy a fellebbezés érdemi vizsgálat nélküli elutasításával a jogorvoslathoz való jog nem sérül.

- [8] 1.3. Az indítványozó (kérelmező) bírósági felülvizsgálati kérelmében kérte az FVB határozatainak megváltoztatását, a jelölt egyéni választókerületi jelöltként nyilvántartásba vétele iránti kérelmének a visszautasítását. A bírósági felülvizsgálati kérelemben hivatkozott egyrészt arra, hogy az FVB-nek a fellebbezést érdemben kellett volna elbírálni, másrészt arra, hogy az érintett a kettős jelölés tilalma ellenére fogadta el azt a jelölést, amely alapján őt a HVB jelöltként nyilvántartásba vette. Kérte az Övjt. 8. § (1) bekezdése, a Ve. 133. § (1) bekezdése és 137. § (1) bekezdése megsértése okán az elsőfokú határozat érdemi felülbírálatát és megváltoztatását a Ve. 231. § (1) bekezdésével ellentétes módon megtagadó másodfokú határozat megváltoztatását, az érintett nyilvántartásba vétele visszautasítását, a Ve. 133. § (2) bekezdése alapján, törvényes kizáró ok fennállása miatt.
- 1.4. A Kúria indítvánnyal támadott döntésében a Fővárosi Választási Bizottság 109/2024. (V. 10.) FVB határozatát megváltoztatta és a Budapest Főváros XIV. kerület Helyi Választási Bizottság 97/2024. (V. 06.) számú határozatát helyben hagyta. A Kúria megállapította, hogy kérelmező bírósági felülvizsgálati kérelme részben, a fellebbezés érdemi elbírálásának hiánya kapcsán alapos, míg a kettős jelölés megvalósulása körében alaptalan.
- [9] 2. Az indítványozó a Kúria döntésével szemben alkotmányjogi panaszt terjesztett elő. Álláspontja szerint a Kúria végzése sérti az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti jogait, a 25. cikk (3) bekezdését.
- [10] Álláspontja szerint a Kúria a vonatkozó kógens törvényi rendelkezésekkel ellentétesen, *contra legem* mellőzte az indítványozó bírósági felülvizsgálati kérelme alapját képező hivatkozása vizsgálatát, elfogadását és ezzel megsértette a tisztességes eljáráshoz való jogát és a törvény előtti egyenlőséghez fűződő jogát, illetve azzal kapcsolatban a jogegység biztosítására vonatkozó szabályokat is. A támadott végzés olyan mértékben alkalmazta tévesen az irányadó anyagi és eljárásjogi szabályokat, hogy az eléri az alaptörvény-ellenesség szintjét. Ezáltal pedig az indítványozónak alapjogi sérelem szintjét megütő mértékben nem volt lehetősége a felülvizsgálati szakban hatékony jogorvoslatra.
- [11] A Kúria okfejtése az indítványozó álláspontja szerint részben pontatlan, mivel az első jelölő szervezetek általi jelöléskor felvett ajánlóíveket nem a jelölt, hanem az első jelölő szervezetek képviselője adta vissza. A Ve. 133. § (2) bekezdése, a Ve. 137. § (1) bekezdése, illetve az Övjt. 8. § (1) bekezdése alkalmazásában nem értelmezhető a jelölés folyamatának megszakítása (panasz [34]), ugyanis a jelöltségről csak kifejezett, erre irányuló, egyértelmű nyilatkozattal, nem pedig ráutaló magatartással vagy mulasztással lehet lemondani.
- [12] Emellett a Kúria a Kvk.V.39.048/2024/6. számú, a támadott végzést megelőzően meghozott végzésében lemondást kifejezetten tartalmazó nyilatkozatot kívánt meg a jelölttől annak érdekében, hogy az első jelöltségről való lemondás megvalósuljon. Ebből következően a kettős jelölés Övjt. 8. § (1) bekezdése szerinti tilalmának a megsértése akkor kerülhető el, ha valamely, kettős jelöléssel érintett jelölésről a jelölt kifejezett lemondó nyilatkozattal mond le, tehát az irányadó, anyagi jogi [Övjt. 8. § (1) bekezdése] és eljárásjogi szabályok [Ve. 133. § (2) bekezdése és Ve. 137. § (1) bekezdése] helytálló, egyben Alaptörvénynek megfelelő értelmezése ez.
- [13] Az indítványozó álláspontja szerint a Ve. 137. § (1) bekezdése alapján a jelölti jogállás a jelölt akaratából a jelöltségről való lemondással szüntethető meg, amelynek írásban, egyértelmű és határozott jognyilatkozatban kell megtörténnie. Ehhez képest az indítvánnyal támadott végzés arra a *contra legem*, egyben a Kúria Kvk.V.39.048/2024/6. számú végzésében kifejtett, irányadó jogértelmezéssel ellentétes álláspontra helyezkedett, hogy a Ve. 137. § (1) bekezdése szerinti joghatás kifejezett lemondó nyilatkozat nélkül, mindössze a „jelölési folyamat megszakításával”, tehát egyfajta ráutaló magatartással vagy mulasztással kiváltható.
- [14] Az indítványozó álláspontja szerint továbbá a támadott végzés elmulasztotta méltányolni nem csak az indítványozó jogos érdeke (hogy csak törvényes jelöltekkel kelljen a választók bizalmáért versengenie) védelmét, hanem egyben a törvényesség helyreállítását (ti. hogy a választásokon általában csak a törvényi feltételeknek megfelelő jelöltek indulhassanak) célzó jogorvoslati kérelmét, és mellőzte azon indítványozói álláspont érdemi vizsgálatát, hogy a jelölt az első jelöltségről való lemondás hiányában vált a második jelölő szervezetek nyilvántartásba vett jelöltjévé.
- [15] Az indítványozó álláspontja szerint a Kúriának a támadott végzés meghozatalakor – az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése szerinti alapjog érvényesülése érdekében – hivatalból figyelembe kellett volna vennie az irányadó jogértelmezést (Kúria Kvk.V.39.048/2024/6. számú végzés) annak érdekében, hogy hasonló tényállású ügyeket hasonlóan, egyező törvényi követelmények érvényesítése mellett bíráljon el a Kúria.
- [16] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A (2) bekezdés alapján a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, ezek között a

26–27. §-ok szerinti érintettséget, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét, valamint a 29–31. §-ok szerinti feltételeket. A (3) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indoklással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.

- [17] A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közlésétől számított három napon belül nyújtható be az Alkotmánybírósághoz. A (2) bekezdés kimondja, hogy az Alkotmánybíróság a Ve. alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panaszról az Abtv. 56. §-a szerint a beérkezésétől számított három munkanapon belül, a befogadott alkotmányjogi panaszról további három munkanapon belül dönt.
- [18] 3.1. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel a sérelmezett kúriai végzéssel zárult eljárásban félként szerepelt, a bírósági felülvizsgálati kérelmet ő terjesztette elő. Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, további jogorvoslat nincs számára biztosítva.
- [19] 3.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó jogi képviselője által benyújtott alkotmányjogi panasz a törvényes határidőn belül, azaz a támadott végzés kézhezvételétől számított három napon belül érkezettnek minősül [Ve. 233. § (1) bekezdés]. A jogi képviselő meghatalmazását csatolta. A meghatalmazást az indítványozó egyesület elnöke adta, akinek képviseleti jogosultsága fennáll.
- [20] 3.3. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés *a*) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XV. cikk (1) és a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére hivatkozott.
- [21] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése nem csak a természetes személyek, hanem a jogi személyek, szervezetek számára is lehetővé teszi alkotmányjogi panasz benyújtását, ha a támadott jogerős bírósági döntés az érintett szervezet Alaptörvényben biztosított jogát sérti. Az Alaptörvény I. cikk (4) bekezdése szerint a törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak. E tekintetben megállapítható, hogy az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésében és XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jogok természetüknél fogva megilletik az indítványozó egyesületet is.
- [22] 3.4. Az indítvány megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott – a határozott kérelemre vonatkozó – törvényi feltételeknek. Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés *a*) pont]. Az indítványozó megjelölte továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *c*) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d*) pont]. Az indítvány benyújtását indokolta, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jogok sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pont]. Az indítványozó kifejezett kérelmet fogalmazott meg a bírói döntés megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f*) pont].
- [23] 4. Az Abtv. 29. §-a az indítvány befogadhatóságának tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [ld. pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]]. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [24] 4.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz tartalma szerint ténylegesen a Kúria döntésének törvényességi szempontú felülbírálatára irányul.
- [25] A Kúria részletesen megindokolta döntését, melyben kitért a kettős jelöltállítás tilalmával kapcsolatos anyagi és eljárási kérdések vizsgálatára is. Az indítványozó ezzel kapcsolatban az egységes jogértelmezés hiányára és a *contra legem* jogértelmezésre alapítottan állít alapjogi sérelmet.

- [26] Az Alkotmánybíróság ezzel kapcsolatban rámutat a következőkre. A jogalkalmazás egységessége és kiszámíthatósága a törvény előtti egyenlőség követelményével és a tisztességes eljáráshoz való joggal is szoros kapcsolatot mutat, részét képezi továbbá a jogbiztonság követelményének is. Abból a követelményből fakad, amely szerint a jogértelmezés nem válhat a jogalkalmazó szerv önkényes, szubjektív döntésének eszközévé. Amennyiben a bíróságok azonos tényállású ügyben, változatlan jogi környezet mellett eltérő tartalmú ítéleteket hoznak, sérül a jogbiztonság követelménye, a jogalkalmazó szervek döntéseire vonatkozó kiszámíthatósági és előre láthatósági elvárás [ld. 3026/2015. (II. 9.) AB határozat, Indokolás [27]; 3248/2020. (VII. 1.) AB végzés, Indokolás [7]].
- [27] Önmagában ugyanakkor azt, hogy a bírósági döntés eltér más bírósági döntéstől, illetve a hasonló ügyekben hozott döntésekben általánosnak tekinthető jogértelmezéstől, az Alkotmánybíróság nem alkotmányossági, hanem jogegységi kérdésnek tekinti, amelynek vizsgálatára nincsen hatásköre. Az Alaptörvény XV. cikkének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének, valamint a 25. cikk (3) bekezdésének egymással való összefüggése tárgyában az Alkotmánybíróság korábban megállapította, hogy ilyen tartalmú indítványozói hivatkozás nem alapozhatja meg az alkotmányjogi panaszok érdemi vizsgálatát. Önmagában az nem alkotmányossági kérdés, hogy valamely kérdésben mennyire tekinthető egységesnek az eljáró bíróságok gyakorlata. A jogegység biztosítása ugyanis – ha annak szükségessége felmerül – a bíróságokra kötelező jogértelmezés keretében a Kúria feladata [3180/2022. (IV. 22.) AB végzés, Indokolás [18]; 3349/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [21]; 3401/2023. (VII. 27.) AB végzés, Indokolás [24]].
- [28] Ehhez képest az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljárás lényege, a tisztességes eljárás iránti elvárás valójában az, hogy a felet ne érje – a bírói döntés törvény adta diszkrecionális jellegén, természetén túlmenő – meglepetés. Bármely eljárásban a törvény, illetve a törvényben foglaltak ismerete és a bírói diszkrecionalitás törvény adta lehetősége alapján kalkulálhat az érintett. Az ebbe a keretbe nem illeszkedő jogalkalmazás váratlansága (s így az arra való felkészülés esélytelensége) az, aminek megnyilvánulása önkényes jogértelmezés címén felveti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog esetleges sérelmét [9/2023. (VI. 20.) AB határozat, Indokolás [96]; 3118/2023. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [24]; 3382/2023. (VII. 27.) AB végzés, Indokolás [44]].
- [29] Ezzel összefüggésben az Alkotmánybíróság gyakorlata nem zárja ki, hogy a *contra legem* jogalkalmazás a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmére vezessen [20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [21]–[29]; 3295/2019. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [37]–[40]]. Erre vonatkozó megállapításának azonban csak kivételes esetben lehet helye, és a bírói jogértelmezés kirívó – alapjogi relevanciát elérő – hibája általában csak akkor merülhet fel, ha a következő (egymást erősítő) feltételek együttes fennállása megállapítható.
- [30] Egyrészt a bíróság a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, mint eljárásjogi jellegű alapjog egy aspektusát, az indokolási kötelezettséget sértő módon nem indokolja meg, hogy az adott jogkérdésre irányadó, hatályos jogi normákat miért nem alkalmazta. Másrészt, ezzel párhuzamosan, ha a bíróság a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normákat nem veszi figyelembe. Harmadrészt, ha a bíróság döntését egy olyan bírósági joggyakorlatra alapítja, amelynek alapjául szolgáló jogi normákat a jogalkotó új jogi szabályozás elfogadásával és hatálybalépítésével összefüggésben kifejezetten hatályon kívül helyezett [20/2017. (VII. 18.) AB határozat, Indokolás [29]].
- [31] Önmagában tehát az, hogy az indítványozó az egyébként részletesen megindokolt, jogi érvekkel alátámasztott bírósági döntés érvelését tévesnek tartja, illetve álláspontja szerint az nem felel meg a jogegység követelményének, nem alkotmányossági kérdés. A jogszabályokat ugyanis a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki [ld. pl. 3135/2024. (IV. 12.) AB végzés, Indokolás [29]].
- [32] A *contra legem*, a jogegység követelményének nem megfelelő jogértelmezés jellemzően akkor lehet tehát alkotmánybírósági vizsgálat tárgya, ha az a fenti kritériumok mentén sérti a tisztességes eljárás követelményrendszerét. Jelen ügyben ugyanakkor – figyelemmel az indítványozó által hivatkozott Kvk.V.39.048/2024/6. számú végzésben foglaltakra is – ilyen sérelem nem merül fel. A hivatkozott kúriai végzés, hasonlóan az indítvánnyal támadott kúriai végzéshez és az azonos alapon született további kúriai határozatokhoz (Kvk.VI.39.049/2024/8. számú végzés; Kvk.VI.39.050/2024/5. számú végzés; Kvk.VII.39.052/2024/4. számú végzés; Kvk.I.39.053/2024/4. számú végzés; Kvk.I.39.054/2024/4. számú végzés; Kvk.V.39.059/2024/4. számú végzés; Kvk.V.39.060/2024/3. számú végzés) ugyanis egységesen alaptalannak minősítették a felülvizsgálati kérelmet a kettős jelöltállítás tilalma fennállásának vonatkozásában, megállapították, hogy a tilalom nem valósult meg. Ekként önmagában az, hogy az indítványozó szerint mutatkozik eltérés az egyes indokolások között ate tekintetben, hogy pontosan milyen formai kritériumok mentén fogadható el egy jelölt lemondása, jelen ügyben nem vet fel olyan súlyos alapsérelem, amely alapján az indítvány befogadható lenne.

- [33] Az alkotmányjogi panasz ekként a Kúria döntésébe foglalt jogértelmezés felülbírálatára irányul és a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó törvényértelmezési kérdéseken alapul, ekként nem vetett fel sem alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, sem a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, ami miatt a bírói döntés elleni indítvány befogadása és érdemi vizsgálata indokolt lett volna.
- [34] 5. Ehhez képest az alkotmányjogi panasz a bírói döntést illetően nem tett eleget a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt feltételének. Ekként azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2024. május 23.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
előadó alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2244/2024.

• • •